05/02/2024

Η Υπαπαντή του Κυρίου στην Ιερά Μονή Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου

/ Ιερές Μονές

Στην Ιερά Μονή Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου λειτούργησε ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητρόπολης Κορίνθου Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος την Παρασκευή, 2 Φεβρουαρίου 2024, ημέρα της εορτής της Υπαπαντής του Κυρίου.

Ο Θεοφιλέστατος στην ομιλία του προς τους ευλαβείς προσκυνητές της Ι. Μονής αναφέρθηκε με αφορμή την εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου στο «Βρέφος Ιησούν» που, όπως όλα τα βρέφη, είχε ανάγκη από τα πάντα. Η Θεοτόκος Μαριάμ, η Παναγία Μητέρα Του το εφρόντιζε με την παρθενική στοργή της. Με ιδιαίτερη

μέριμνα, ως όργανο της ενανθρωπήσεως, το ανέτρεφε. Ο νομιζόμενος πατέρας Του ο σώφρων και ο Δίκαιος Ιωσήφ εξοικονομούσε όλα όσα ήταν απαραίτητα. Εκοπίαζε, εργαζόταν «ο τέκτων». Επροστάτευε το Θείο Βρέφος και την Μητέρα Του.

Όλα εγίνοντο με συνηθισμένο οικογενειακό ρυθμό. Ακόμη και ό,τι είχε ορίσει ο Θεός με τον Μωσαϊκό νόμο για κάθε οικογένεια το ετήρησε η Θεία Οικογένεια. Έτσι την όγδοη ημέρα από την Γέννησή Του το Βρέφος περιτέμνεται˙ «καί ἔσται πᾶς ὅς τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ»(Λευ. ιβ΄, 3) και γίνεται η ονοματοδοσία Του. Και τώρα Βρέφος σαράντα ημερών, έχουν ανεβάσει τον Ιησούν οι γονείς Αυτού στα Ιεροσολύμα, για να Τον αφιερώσουν στον Θεό, σύμφωνα με τον Νόμο˙ «εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ» (Εξοδ. ιγ΄, 1-2) και να προσφέρουν θυσίαν «κατὰ τὸ εἰρημένον» (Λουκ. β’, 24).

Εκεί λαμβάνει χώρα η συνάντηση, η «υπαντή» του πρεσβυτού Συμεών με τον Σωτήρα του κόσμου ως και οι προφητείες του Ιερομύστου και της Προφήτιδος Άννης, ώστε να σημειώνει ο Λουκάς «ο ιατρός ο αγαπητός»: «Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ (του Ιησού) θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ» (β΄, 33)! Θαυμάζουν ο Ιωσήφ και η Θεομήτωρ, γιατί όλα όσα ακούν στον Ναό του Θεού περί

του Βρέφους είναι απόλυτα σύμφωνα με όσα οι Άγιοι Άγγελοι τους είχαν πληροφορήσει.

Θαυμάζουν ο Ιωσήφ και η Θεοτόκος και ᾽μείς μαζί τους, γιατί ο Παντοκράτωρ, ο ποιητής ουρανού και γης που δημιούργησε την οικογένεια˙ «καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ᾽ αὐτόν» (Γεν. β΄,18), «δεν είναι καλό να μένει ο άνθρωπος μόνος˙ ας κάνουμε γι’ αυτόν ένα βοηθό, ο οποίος όμως δεν θα είναι όπως τα άλλα δημιουργήματα. Ας κάνουμε ένα βοηθό όμοιο και ομότιμο με τον Αδάμ, που να έχει και την ίδια ουσία και αξία και να μην υστερεί απ᾽ αυτόν σε τίποτε, ώστε μαζί και οι δύο να συντηρούν και να διαιωνίζουν το ανθρώπινο γένος» (Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ με σύντομη ερμηνεία, εκδ. «Ο ΣΩΤΗΡ»,2023, τομ. Α΄, σελ. 23), «ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν» (Γεν. β΄,24), επήρε τη θέση του μικρότερου μέσα σ᾽ αυτή, τη θέση του παιδιού!

Ο Νομοδότης που ενομοθέτησε «εν Σινά» την εντολή: «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου» (Εξοδ. κ’,12) έζησε «ὑποτασσόμενος αὐτοῖς» (Λουκ. β’,51). Ο Ιησούς υπήρξε υπάκουος και ευγνώμων Υιός και η παρουσία Του ύψωσε το οικογενειακό Του περιβάλλον στον πιο ιδανικό τύπο! Αληθώς, έχει σκεφθεί ο καθένας μας ποια ιερότητα έχει το σύνολο αυτό που λέγεται οικογένεια;

Ο Θεός την έχει ιδρύσει. Ο Ιησούς την έχει εξυψώσει και την έχει αγιάσει, αφού μέσα σ' αυτήν έζησε σχεδόν όλα τα χρόνια της επίγειας παρουσίας Του.

Μέσα σ' αυτή, την οικογένεια, τα παιδιά απολαμβάνουν την αγάπη, την στοργή και το ανύστακτο ενδιαφέρον των γονέων˙ «καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν (ο Ιωσήφ και η μήτηρ του Ιησού) ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ...καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε». (Λουκ. β' 44-46 κ'48) αλλά και οι γονείς ευχαριστούνται και ευφραίνονται από την πρόοδο των παιδιών τους˙ «τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.» (Λουκ. β',40) «καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες...» (Λουκ. β', 33)

Και η σχέσις αυτή γονέων – παιδιών καταλήγει στο τέλος στην μέριμνα των παιδιών για τους γονείς, που ηλικιακά μεγαλώνουν, ως «ανταπόδοση», τρόπον τινά, της στοργής και της αγάπης που έλαβαν από τον πατέρα και την μητέρα τους. Πριν ο Ιησούς πει επί του Σταυρού «τετέλεσται», ανέθεσε την φροντίδα της Παναγίας Μητέρας Του στον αγαπημένο Του μαθητή˙ «...εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια» (Ιω. ιθ', 27).

Όλα αυτά παρακινούν τον καθένα μας να συμβάλλει στην διατήρηση του αγιαμένου θεσμού της οικογένειας αφ' ενός και αφ' ετέρου να συνεργεί το κάθε μέλος της οικογένειας, πατέρας – μητέρα – παιδιά στο να γίνει η δική τους οικογένεια χαριτωμένη και από τον Θεό ευλογημένη σαν τις οικογένειες των Αγίων Βασιλείου του Μεγάλου και Γρηγορίου του Παλαμά ...! Γένοιτο.